

РЕШЕНИЕ

№ 5754

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 27.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **893** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на В. П. Ф. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 4, чрез адв. К. М.-САК, с адрес за призоваване и връчване на съдебни дела: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 21-4332-006955, издадена на 10.12.2021г. от И. В. Й. - полицейски инспектор към СДВР, Отдел Пътна Полиция-СДВР - [населено място], с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП.

Твърденията в жалбата са, че е нарушен материалния и процесуалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят В. П. Ф., чрез адв. К. М., редовно уведомен, се явява лично и се представлява от адв.М..

Ответникът И. В. Й., полицейски инспектор в отдел „ПП“ при СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител.

Заинтересованата страна СДВР, редовно уведомена, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители на СДВР сектор Пътна полиция на 05.12.21 г. в 10:36 часа в [община], на път граница Румъния-В.-М.-В.-М.-С.-Б.-К.-граница Гърция, се установило, че Д. П. В. управлявала лек автомобил, М. МЛ 350 ЦДИ 4 матик, с рег. номер РВ 0712 ТС, собственост на В. Ф. от [населено място], с посока на движение [населено място], в района на Черния кос, с чуждестранно национално свидетелство за управление, издадено от Великобритания на 16.12.14г., № VELK0856103D99US 02, държава която не е членка на Европейския съюз или страна по споразумението за Европейско икономическо пространство или Конфедерация Швейцария, повече от три месеца от датата на влизане в Р. България-01.09.21 г., с което виновно е нарушила разпоредбите на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП-БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИН УПРАВЛЯВА МПС С ЧУЖДЕСТРАННО НАЦИОНАЛНО СВИДЕТЕЛСТВО БЕЗ ДА Е ПОДМЕНЕНО СЛЕД ПРЕБИВАВАНЕ ПОВЕЧЕ ОТ ТРИ МЕСЕЦА ОТ ДАТАТА НА ВЛИЗАНЕ В Р. БЪЛГАРИЯ.

За установеното административно нарушение на чл.162 ал.1 от ЗДвП му е съставен АУАН № 21-4332-006955/10.12.21 г., въз основа на който е издадена и оспорената заповед №21-4332-006955, издадена на 10.12.2021 г. за прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, с която на основание чл. 171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя-собственик на МПС е приложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца, на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП, вследствие на което са отнети свидетелството за регистрация на МПС и регистрационните табели на автомобила.

Като доказателства по делото са представени, АУАН №21-4332-006955/10.12.21 г., справка за пътуване на лице и заповед № 513з- 1618/26.02.2018г. на Директора на СДВР.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който е предоставил управлението на моторно превозно средство на лице, без да притежава съответното свидетелство за управление – за срок от 6 месеца до една година.

От представените по делото писмени доказателства се установи, че длъжностно лице от състава на отдел „Пътна полиция“ - СДВР е съставило Акт за установяване на административно нарушение, серия ГА, бл. № 524178/05.12.2021 г. за това, че на

05.12.2021 г. лицето Д. П. В. е управлявала лек автомобил, марка „М. 4 М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. П. Ф., без свидетелство за управление на МПС, валидно за категорията към която спада управляваното от нея МПС - категория В. Същият е имал предишно СУМПС, валидно до 15.10.2014 г. В съставения АУАН е описана точната фактическа обстановка, като на база на него е издадена и процесната заповед за налагане на ПАМ. Запознавайки се с констатациите в акта, административният орган е приел, че са налице предпоставките на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП за налагане на принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на притежавания от жалбоподателя лек автомобил за срок от шест за това, че като собственик на моторно превозно средство, го е предоставило за управление на неправомерно лице, което не притежава валидно СУМПС. В конкретния случай, видно от фактическото описание на административното нарушение, административният орган е приел наличието на втората хипотеза на законовата разпоредба - собственик чието моторно превозно средство се управлява от неправомерно лице, непритежаващо свидетелство за управление моторно превозно средство. Предвид установеното нарушение е издадена процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-006955/10.12.2021 г. от полицейски орган в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца“.

Наложената принудителна административна мярка е вид инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Като форма на държавна принуда тя представлява вид репресивна мярка, водеща до ограничаване на права или вменяване на задължения, като налага неблагоприятни последици на адресата, с цел постигане на определен правен резултат. Като субект на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. „а“, предл. последно от ЗДвП - собственика на ППС, чието превозно средство е управлявано от лице, непритежаващо съответното свидетелство за управление.

От представените по делото доказателства безспорно се установи, че към датата на констатиране на нарушението, за което е съставен АУАН серия GA, бл. № 524178/05.12.2021 г., управляваното от лицето Д. П. В., МПС е собственост на - жалбоподателя В. П. Ф.. Следователно административният орган правилно и обосновано е приел, че В. П. Ф. е субектът, спрямо който съществува законово регламентирано материалноправно основание за налагане на ограничителната мярка в качеството му на собственик, чието превозно средство е управлявано от лице, непритежаващо съответното свидетелство за управление в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. „а“, преда, последно от ЗДвП.

Във връзка с горното е видно, че заповедта е издадена от компетентен орган, който е полицейски орган по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, по делото е приложена заповед № 513з- 1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, съгласно която държавни служители от отдел „Пътна полиция“, в качеството си на полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, имат право да налагат принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП. Съдът счита, че заповедта е законосъобразна и съответства на материалния закон и неговите цели. Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП - за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно

превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от неправоспособно лице, непритежаващо свидетелство за управление моторно превозно средство.

В посочената разпоредба изрично е предвидено налагането на ПАМ „прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“. В случая административният орган действа при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното, оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се попречи на извършването на нарушения на ЗДвП. Правилно административният орган е приложил материалния закон. За да бъде приложена конкретната принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а от ЗДвП е необходимо да бъде установено наличието на следните обстоятелства: принудителната административна мярка да се налага по отношение на собственик на лек автомобил, който е управляван от друго лице, като последното към момента на управление не е притежавало валидно свидетелство за управление на МПС. При наличието на регламентирани предпоставки АО е длъжен да приложи административна мярка. Установяването на тези предпоставки от компетентния, административен орган представлява изпълнението на състав, регламентиран в нормата на чл. 171, т. 2а, б. „2а“ от ЗДвП и прави издадената заповед за прилагане на принудителна административна мярка законосъобразна, издадена при правилно приложение на материалния закон.

От представената справка с рег. № 4332р-14848/17 полиция“ - СДВР с приложена към нея „справка картон на водача“, безспорно се установява, че лицето Д. П. В. е притежавала СУМПС №[ЕИК], издадено на 15.10.2004 г. от ОДМВР - П. с валидност до 15.10.2014 г. със статус: унищожен, причина - подмяна/замяна в чужбина. Тоест на 05.12.2021 г. лицето Д. В. не е имала валидно СУМПС за управление на МПС на територията на Р. България. На полицейските органи е показала чуждестранно свидетелство, издадено от Великобритания, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца. С оглед на което, неотговарящи на истината са твърденията за защита на жалбоподателя, че Д. В. е имала валидно българско СУМПС на 05.12.2021 г.

За да бъде приложена процесната принудителна мярка, законът не изисква установяване от административния орган, на обстоятелството, че собственикът на автомобила е знаел, че го оставя на неправоспособен водач. Само ако бъде установено, че автомобилът е бил отнет противозаконно, без знанието и Съгласието на собственика, не следва да бъде прилагана ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП. В случая жалбоподателят съвсем съзнателно е предоставил на Д. П. В. своя автомобила. Следва да се прави разграничение между административното производство по налагане на ПАМ, където не е необходимо установяване на такъв субективен елемент, от производството по налагане на административно наказание за извършено административно нарушение, където следва да бъде доказвано наличието и на субективната страна на конкретното административно нарушение.

Съдът счита, че с издаването на заповедта не е нарушен принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. В конкретния случай нормативният подход на българския законодател има свое правно основание /допустимост по въвеждане на ограничения в правото на ползване на собствеността според чл. 1 от протокол № 1 към ЕКПЧ/, но също така и

обществено оправдано основание. Засягането на основно човешко право като ползване на личната собственост е пропорционална мярка на задължението на държавата да осигури спазването на друго основно човешко право - правото на живот по чл. 2 от ЕКПЧ на всички останали членове на обществото. Ограничаване на възможността за ползване на собствеността и по-специално ползване на собствен лек автомобил е оправдано с оглед обществения интерес за избягване на високия риск от увреждане на чужда собственост /превозни средства на трети лица/ при ПТП и от застрашаване не само на здравето, но и живота на неограничен кръг от лица, участващи в пътния трафик като пешеходци или водачи. Налице е висок риск от телесни и материални увреждания, защото се касае за управление на МПС без съответното СУМПС. В тази връзка, нормативното решение по чл. 171, т. 2а от ЗДвП е справедливо равновесие по защита на правото на ползване на собствеността на отделен човек и интересите, живота и здравето на всички останали членове на обществото.

Задължението на държавата да охранява обществения интерес е разумен аргумент по използване на предвидената адм. мярка по прекратяване регистрацията на МПС, още повече че тази форма на държавна принуда е с временен характер - 6 месеца. В този смисъл, наложената мярка кореспондира с наложения минимум и не предполага съждение за неспазване на принципа за съразмерност.

С оглед на горното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Ответникът е направил своевременно искане за присъждане на разноски, поради което и предвид изхода на делото, разноските следва да бъдат възложени на жалбоподателя.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 71 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. П. Ф. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 4, чрез адв. К. М.-САК, с адрес за призоваване и връчване на съдебни дела: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 21-4332-006955, издадена на 10.12.2021г. от И. В. Й. - полицейски инспектор към СДВР, Отдел Пътна Полиция-СДВР - [населено място], с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА В. П. Ф. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 4, да заплати на СДВР, сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: